

TOMASZEWSKA

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2011. március 3.*

A C-440/09. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Najwyższy (Lengyelország) a Bírósághoz 2009. november 11-én érkezett, 2009. augusztus 18-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu**

és

Stanisława Tomaszewska

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

tagjai: J.-J. Kasel tanácselnök (előadó), A. Borg Barthet és E. Levits bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. november 17-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu képviselőiben D. Karwala-Szot és B. Rębilas, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviselőiben J. Faldyga és A. Siwek, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőiben V. Kreuzschitz és M. Owsiany-Hornung, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2006. december 18-i 1992/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 392., 1. o.) módosított, az 1996. december

2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és napra készre tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, az önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) 45. cikkének értelmezésére irányul.

- 2 E kérelmet a Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu (társadalombiztosítási szerv, Nowy Sącz-i kirendeltség; a továbbiakban: Zakład Ubezpieczeń Społecznych) és S. Tomaszewska között az érintett személy által más tagállamban szerzett járulékfizetési időszak figyelembevétele és a lengyel jog által az öregségnyugdíj-jogosultság megszerzéséhez megkövetelt minimális időszak meghatározása módzatainak tárgyában folyó jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

- 3 Az 1408/71 rendelet 1. cikkének r) pontja értelmében „biztosítási idő” az a járulékfizetési időszak vagy szolgálati idő vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszak, amelyet azok a jogszabályok, amelyek szerint az adott időszakot megszerzték, vagy az megszerzettnek tekintendő, biztosítási időként határoznak meg vagy

ismernek el, valamint más hasonló időszak, amelyet az említett jogszabályok a biztosítási idővel egyenértékűnek tekintenek.

- 4 A szóban forgó rendelet „Azon jogszabályok szerint szerzett biztosítási vagy tartózkodási idő figyelembevétele, amely jogszabályok hatálya alá a munkavállaló vagy önálló vállalkozó az ellátásokra való jogosultság megszerzése, fenntartása vagy feléledése tekintetében tartozott” című 45. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a tagállam jogszabályai az ellátásokra való jogosultság megszerzését, fenntartását vagy feléledését a (2) vagy (3) bekezdés értelmében különleges rendszernek nem számító rendszer keretében biztosítási vagy tartózkodási idő megszerzésétől teszik függővé, az adott tagállam illetékes intézménye, ha szükséges, figyelembe veszi a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási vagy tartózkodási időt, akár általános, akár különleges rendszer keretében szerezték azokat, akár munkavállalóként, akár önálló vállalkozóként. E tekintetben ugyanúgy veszi figyelembe ezeket az időszakokat, mintha azt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna meg.”

A nemzeti szabályozás

- 5 Lengyelországban az öregségi és más nyugdíjakat a társadalombiztosítási alaphól fizetett öregségi és egyéb nyugdíjakról szóló, 1998. december 17-i törvény (ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) egységes szerkezetbe foglalt változata (Dz. U. 2004., 39. sz. 353. alszám; a továbbiakban: a nyugdíjtörvény) szabályozza.

6 A nyugdíjtörvény 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az öregségi vagy egyéb nyugdíjra való jogosultság megállapítása és összegének meghatározása során a (2)–(5) bekezdés sérelme nélkül a következő időszakokat kell figyelembe venni:

- 1) a 6. cikk szerinti járulékfizetési időszakokat;
- 2) a 7. cikk szerinti nem járulékfizetésen alapuló időszakokat.

(2) Az öregségi vagy egyéb nyugdíjra való jogosultság megállapítása és összegének meghatározása során a nem járulékfizetésen alapuló időszakokat annyiban kell figyelembe venni, amennyiben az igazolt járulékfizetési időszakok egyharmadát nem haladják meg.

[...]”

7 A szóban forgó törvény 10. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az öregségi vagy egyéb nyugdíjra való jogosultság megállapítása és összegének meghatározása során ezenkívül a következő időszakokat kell figyelembe venni és az 56. cikk sérelme nélkül járulékfizetési időszaknak tekinteni:

[...]

3) 1983. január 1-je előtt, a 16. életév betöltését követően a mezőgazdaságban szerzett szolgálati idő, ha az (5)–(7) bekezdésben foglalt elvek szerint megállapított járulékfizetési időszak és nem járulékfizetésen alapuló időszak nem éri el a nyugdíj megállapításához szükséges időszakot, amennyiben ezen időszak kiegészítéséhez szükséges.”

8 A nyugdíjtörvény 29. cikke (1) bekezdésének 1. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Az 1949. január 1-je előtt született biztosított, aki a 27. cikk 1. pontjában meghatározott nyugdíjkorhatárt nem érte el, nyugdíjra jogosult:

1) nő esetén – az 55. életév betöltését követően, ha legalább 30 év járulékfizetési időszakot és nem járulékfizetésen alapuló időszakot szerzett, vagy legalább 20 év járulékfizetési időszakot és nem járulékfizetésen alapuló időszakot szerzett, és teljesen munkaképtelenné nyilvánították.”

9 E törvény 46. cikkének értelmében:

„(1) A 29., 32., 33. és 39. cikkben foglalt feltételek szerinti nyugdíjra az a biztosított is jogosult, aki 1948. december 31-ét követően és 1969. január 1-je előtt született, amennyiben a következő együttes feltételeknek megfelel:

1) nem tagja valamely nyílt nyugdíjalapnak, vagy kérelmet nyújtott be, hogy a nyílt nyugdíjalapnál felhalmozott összeget az intézményen keresztül átviszi az államháztartás rendszerébe;

- 2) 2008. december 31-éig teljesíti az e rendelkezésekben a nyugdíjra vonatkozóan meghatározott feltételeket.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- ¹⁰ Az 1952. március 1-jén született S. Tomaszewska, 55 éves korát elérve előrehozott öregségi nyugdíj iránti kérelmet nyújtott be.
- ¹¹ S. Tomaszewska nem volt tagja nyílt nyugdíjalapnak, és Lengyelországban 181 hónap időtartamú járulékfizetési időszakot 77 hónap és 11 nap időtartamú nem járulékfizetésen alapuló időszakot, valamint szülei mezőgazdasági üzemében 56 hónap és 25 nap szolgálati időt szerzett. Ezenkívül az egykori Csehszlovák Szocialista Köztársaság területén 49 hónap időtartamú járulékfizetési időszakot szerzett.
- ¹² 2007. augusztus 2-i határozatában a Zakład Ubezpieczeń Społecznych azzal az indokolással utasította el S. Tomaszewska öregségi nyugdíj iránti kérelmét, hogy nem igazolta a nyugdíjtörvény 29. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában előírt minimálisan 30 éves biztosítási időt. Tekintettel arra, hogy e törvény 5. cikkének (2) bekezdése értelmében a nem járulékfizetésen alapuló időszakok nem haladhatják meg a Lengyelországban szerzett járulékfizetési időszakok egyharmadát, a Zakład Ubezpieczeń Społecznych csak 181 hónap járulékfizetési időszakot, valamint 60 hónap és 10 nap nem járulékfizetésen alapuló időszakot számított be a kérelmezőnek. Mivel S. Tomaszewska nem rendelkezett teljes munkaképtelenséget bizonyító igazolással, a

Zakład Ubezpieczeń Społecznych úgy ítélte meg, hogy nem teljesítette a nők előrehozott nyugdíjba vonulásának feltételeit.

- 13 S. Tomaszewska e határozat ellen keresetet nyújtott be a Sąd Okręgowy w Nowym Sączu-hoz (Nowy Sącz-i körzeti bíróság). Ez utóbbi 2007. december 7-i ítéletében részben helyt adott S. Tomaszewska kereseti kérelmének, és úgy határozott, hogy 2007. május 14-étől arányos összegű öregségi nyugdíjra jogosult.
- 14 2008. augusztus 5-i ítéletével a Sąd Apelacyjny w Krakowie (krakkói fellebbviteli bíróság) elutasította a Zakład Ubezpieczeń Społecznych fellebbezését, és helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.
- 15 A Sąd Apelacyjny w Krakowie szerint a Lengyelországban és a külföldön szerzett biztosítási idő összesítése lehetővé teszi a Lengyelországban és a külföldön szerzett járulékfizetési időszakok egészének figyelembevételét a migráns munkavállalókkal való egyenlő bánásmód elvével összhangban. Az a tény ugyanis, hogy a nem járulékfizetésen alapuló időszakok nem haladhatják meg a Lengyelországban szerzett járulékfizetési időszakok egy harmadát, olyan helyzethez vezetne, amelyben a nem járulékfizetésen alapuló időszakokat a migráns munkavállalók esetében kevésbé kedvezően vennék figyelembe, mint a viszonylag hosszú, Lengyelországban szerzett járulékfizetési időszakot igazoló személyek esetében.
- 16 A Zakład Ubezpieczeń Społecznych felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az 1408/71 rendelet 45. cikke (1) bekezdésének és a 118/97 rendelettel módosított és napra készé tett, az 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet (HL L 74., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 83. o., a továbbiakban: 574/72 rendelet) 15. cikke (1) bekezdése a) pontjának, valamint a nyugdíjtörvény 5. cikke (2) bekezdésének téves

értelmezésére hivatkozva. A Sąd Apelacyjny w Krakowie ugyanis tévesen ítélte meg úgy, hogy a Lengyelországban szerzett, nem járulékfizetésen alapuló időszakokat akkor kell figyelembe venni, amennyiben ezek nem haladják meg a Lengyelországban és külföldön igazolt járulékfizetési időszakok egy harmadát.

- 17 A Zakład Ubezpieczeń Społecznych úgy ítéli meg, hogy a különböző biztosítási idő figyelembevétele tekintetében az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) bekezdésében előírt sorrendet kell figyelembe venni. Annak értékelése tekintetében, hogy az egyik tagállamban szerzett biztosítási idő elegendő-e a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez, e tagállam illetékes intézményének először is kizárólag a szóban forgó tagállam szabályozását kell alkalmaznia, és meg kell határoznia, hogy az ezen utóbbi államban szerzett biztosítási idő alkalmas-e arra, hogy a hivatkozott intézmény által fizetett öregségnyugdíj-jogosultságot keletkeztessen. Ha az így meghatározott biztosítási idő nem elegendőek, akkor kell – másodsorban – figyelembe venni a más tagállamokban szerzett biztosítási időt.
- 18 Ezt a megközelítést az 574/72 rendelet 15. cikkének megfogalmazása is megerősíti. Ez a megközelítés lehetővé teszi továbbá a külföldön szerzett biztosítási idő összességének beszámítását, legyenek ezek akár járulékfizetésen vagy nem járulékfizetésen alapulók, mivel bizonyos járulékfizetési időszakok figyelembevételének esetleges korlátozása nem alkalmazható a külföldön szerzett időszakok tekintetében, ami elsősorban akkor válik különösen jelentőssé, ha ezeket az időszakokat valamely olyan tagállam szabályozása szerint szerezték, amely ezen időszakokat az ellátás megszerzése megállapítása tekintetében figyelembe veszi.
- 19 Ezzel szemben, a Sąd Apelacyjny w Krakowie szerint az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) bekezdésével összhangban, az egyes tagállamoknak a társadalombiztosítás által nyújtott ellátásokra való jogosultság meghatározása tekintetében az Európai Unió bármely más tagállamának területén szerzett biztosítási időt úgy kell tekinteniük, mint a saját területükön szerzett biztosítási időt.

- 20 Miután megállapította, hogy a Sąd Apelacyjny w Krakowie álláspontját az 1408/71 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének az ellátás elméleti összege meghatározására vonatkozó a) pontja első mondatának a megfogalmazása ugyanakkor megerősíti, a kérdést előterjesztő bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a nézetkülönbség abban a kérdésben áll, hogy a nem járulékfizetésen alapuló időszak a Lengyelországban szerzett, igazolt járulékfizetési időszak egyharmadát, vagy a biztosított szakmai pályafutása alatt szerzett valamennyi biztosítási idő egyharmadát nem haladhatja-e meg, ez utóbbiba beleértve a más tagállamokban szerzett biztosítási időt is.
- 21 Ilyen körülmények között a Sąd Najwyższy úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„A[z 1408/71] rendeletnek a[z 574/72] rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 45. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállam illetékes intézménye, amennyiben megállapítja, hogy a munkavállaló a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez az ezen állam jogszabályai szerint szükséges, ezen államban szerzett biztosítási időre vonatkozó feltételt nem teljesíti, a más tagállamban szerzett biztosítási időt úgy köteles figyelembe venni, hogy azt a biztosítási időt, amelytől a jogosultság megszerzése függ, a nemzeti jog szabályainak alkalmazásával ismét meghatározza, és a másik tagállamban szerzett időt úgy tekinti, mintha azt belföldön szereztek volna, vagy oly módon, hogy a más tagállamban szerzett időszakot a vonatkozó szabályok szerint előzetesen meghatározott belföldi időszakhoz hozzáadja?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 22 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a Zakład Ubezpieczeń Społecznych és S. Tomaszewska között folyó jogvita nyugdíjjogosultság megszerzésére vonatkozik, amelyre az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) bekezdése vonatkozik, míg az el-látások kiszámításának szabályait e rendelet 46. és azt követő cikkei tartalmazzák

(lásd ebben az értelemben a C-45/92. és C-46/92. sz., Lepore és Scamuffa egyesített ügyekben 1993. december 9-én hozott ítélet [EBHT 1993., I-6497. o.] 13. pontját és a C-251/94. sz. Lafuente Nieto-ügyben 1996. szeptember 12-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-4187. o.] 49. pontját).

- 23 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a nemzeti jog által az öregségnyugdíj-jogosultságnak valamely migráns munkavállaló általi megszerzéséhez megkövetelt minimális biztosítási idő meghatározása során az érintett tagállam illetékes intézményének az e tagállam szabályozása által előírt azon háttérérték megállapításakor, amelyet a járulékfizetési időszakokhoz viszonyítva a nem járulékfizetésen alapuló időszakok nem haladhatnak meg, kizárólag az e tagállamban szerzett járulékfizetési időszakokat kell figyelembe vennie, vagy pedig a migráns munkavállaló szakmai pályafutása alatt szerzett valamennyi biztosítási időt, beleértve a más tagállamokban szerzett biztosítási időket is.
- 24 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében továbbra is a tagállamok hatáskörében marad a társadalombiztosítási ellátások nyújtása feltételeinek meghatározása, amelyek ezeket szigoríthatják is, feltéve, hogy a megállapított feltételek nem vezetnek az uniós munkavállalók nyílt vagy rejtett hátrányos megkülönböztetéséhez (a C-12/93. sz. Drake-ügyben 1994. szeptember 20-án hozott ítélet [EBHT 1994., I-4337.] 27. pontja, a C-88/95., C-102/95. és C-103/95. sz., Martínez Losada és társai egyesített ügyekben 1997. február 20-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-869. o.] 43. pontja, és a C-306/03. sz. Salgado Alonso-ügyben 2005. január 20-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-705. o.] 27. pontja).
- 25 Az 1408/71 rendelettel létrehozott rendszer ugyanis csak koordinációs rendszer, amely különösen a különböző körülmények között a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra alkalmazandó jogszabály vagy jogszabályok meghatározására irányul (a C-493/04. sz. Piatkowski-ügyben 2006. március 9-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-2369. o.] 20. pontja, a C-50/05. sz. Nikula-ügyben 2006. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-7029. o.] 20. pontja, és a C-103/06. sz. Derouin-ügyben 2008. április 3-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-1853. o.] 20. pontja).

- 26 Az ilyen rendszer szükségszerű következménye, hogy a szolgálati időszak vagy biztosítási idő létrejöttének feltételei azon tagállam szerint változnak, ahol az érintett munkavállaló a tevékenységét végezte. Ezeket a feltételeket az 1408/71 rendelet 1. cikkének r) pontjából következően kizárólag azok a tagállami jogszabályok határozzák meg, amelyek szerint az adott időszakot megszerezték.
- 27 Mindazonáltal a tagállamoknak e feltételek meghatározása során tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogot, és különösen az 1408/71 rendelet célkitűzéseit, valamint az ennek alapjául szolgáló elveket.
- 28 E tekintetben emlékeztetni kell, hogy az 1408/71 rendelet célja – amint azt a második és negyedik preambulumbekkezdése is kimondja – biztosítani a munkavállalók és az önálló vállalkozók szabad mozgását az Unión belül, tiszteletben tartva a szociális biztonságra vonatkozó nemzeti jogszabályok sajátos jellemzőit. E célból – amint az a rendelet ötödik, hatodik és tizedik preambulumbekkezdéséből is következik – e rendelet előírja a munkavállalókkal a különböző nemzeti jogszabályok szerint való egyenlő bánásmód elvét, és annak lehető legjobb biztosítását, hogy a tagállam területén foglalkoztatott valamennyi munkavállaló egyenlő bánásmódban részesüljön, illetve közülük a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalókat ne érje hátrány (a fent hivatkozott Piatkowski-ügyben hozott ítélet 19. pontja, a fent hivatkozott Nikula-ügyben hozott ítélet 20. pontja és a fent hivatkozott Derouin-ügyben hozott ítélet 20. pontja).
- 29 Konkrétan az öregségi nyugdíjat illetően, az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) bekezdése megköveteli, hogy ha a tagállam jogszabályai az ellátásokra való jogosultság minimális biztosítási idő megszerzésétől teszik függővé, az adott tagállam illetékes intézménye, ha ez az érintett munkavállalónak az ellátásra való jogosultsága megszerzéséhez szükséges, ugyanúgy veszi figyelembe a más tagállamok jogszabályai szerint

szerzett biztosítási időszakokat, mintha azt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna meg.

- 30 Ily módon, az 1408/71 rendelet 45. cikke hajtja végre a biztosítási, tartózkodási és szolgálati idők összevonásának az EK 42. cikk a) pontjában rögzített elvét. A tagállami szociális biztonsági rendszerek uniós szintű összehangolásának egyik alapelvéről van szó, amely azt hivatott biztosítani, hogy egy munkavállaló, aki él az EK-Szerződés által biztosított szabad mozgás jogával, ne veszítsen el olyan, a szociális biztonsági rendszer keretében nyújtott kedvezményeket, amelyek megilletnék, ha végig egyetlen tagállam területén dolgozott volna. Az ilyen következmény ugyanis visszatartaná az uniós munkavállalókat attól, hogy éljenek a szabad mozgáshoz való jogukkal, és így e szabadság érvényesülésének gátját jelentené (a C-481/93. sz. Moscato-ügyben 1995. október 26-án hozott ítélet [EBHT 1995., I-3525. o.] 28. pontja és a fent hivatkozott Salgado Alonso-ügyben hozott ítélet 29. pontja).
- 31 Ennek következtében a tagállamok meghatározhatják a nemzeti jogszabályok szerinti nyugdíjjogosultság megszerzéséhez szükséges minimális időt, valamint az ennek érdekében figyelembe vehető biztosítási idők jellegét és korlátait, amennyiben a más tagállamok jogszabályai szerint megszerzett időszakok az 1408/71 rendelet 45. cikke alapján azonos feltételekkel szintén úgy vehetők figyelembe, mintha a nemzeti jogszabályok szerint megszerzett időszakok volnának (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Salgado Alonso-ügyben hozott ítélet 31. pontját).
- 32 A jelen esetben a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy a más tagállamban szerzett járulékfizetési időszakokat a Zakład Ubezpieczeń Społecznych elismeri az öregségnyugdíj-jogosultság megszerzéséhez megkövetelt időszak meghatározása során, és ezeket hozzászámítja a Lengyelországban megszerzett összes járulékfizetési időszakhoz. Ezeket a más tagállamban szerzett járulékfizetési időszakokat azonban nem veszik figyelembe az azon egyharmadot kitevő határérték meghatározása

tekintetében, amelyet a járulékfizetési időszakokhoz viszonyítva a nem járulékfizetésen alapuló időszakok nem haladhatnak meg.

- 33 Márpedig az nem vitatott, hogy az olyan munkavállaló, mint az alapeljárásban szereplő, aki mind Lengyelországban, mind pedig egy másik tagállamban járulékfizetési időszakokat szerzett, e tényből következően hátrányosabb helyzetben van, mint az a munkavállaló, aki az összes járulékfizetési időszakot Lengyelországban szerezte.
- 34 Amint ugyanis az a Zakład Ubezpieczeń Społecznych által végzett számításból is következik, S. Tomaszewska csak egy 60 hónapos, nem járulékfizetésen alapuló időszakra hivatkozhat, tehát összességében 346 hónapos járulékfizetési időszakot tud igazolni, amely nem elégséges ahhoz, hogy nyugdíjjogosultságot szerezzen. Ezzel szemben, ha S. Tomaszewska az összes járulékfizetési időszakát Lengyelországban szerezte volna ahelyett, hogy szabad mozgáshoz való jogát gyakorolta volna és más tagállamban szerzett volna járulékfizetési időszakokat, 76 hónapos, nem járulékfizetésen alapuló időszakra hivatkozhatott volna, és összességében 362 hónap járulékfizetési időszakot szerzett volna, amely megfelel az ahhoz szükséges 30 éves minimális időszaknak, hogy meg tudja szerezni a nyugdíjjogosultságot.
- 35 E körülményekre figyelemmel a nemzeti jog olyan alkalmazása, ahogyan azt az alapeljárásban a Zakład Ubezpieczeń Społecznych tette – amely az azon egyharmadot kitevő határérték meghatározása tekintetében, amelyet a járulékfizetési időszakokhoz viszonyítva a nem járulékfizetésen alapuló időszakok nem haladhatnak meg, a szabad mozgáshoz való jogot gyakoroló uniós munkavállalók számára kedvezőtlenebb bánásmódot biztosít, mint az e joggal nem élő munkavállalók számára –, alkalmas a

munkavállalók szabad mozgásának korlátozására, és meghiúsítja az 1408/71 rendelet 45. cikkében előírt összesítési szabályok alkalmazását.

- 36 A jelen ítélet 31. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy a lengyel jog, bár előírhat a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez szükséges minimális járulékfizetési időszakot, valamint meghatározhatja az ennek érdekében figyelembe vehető biztosítási idők jellegét és korlátait, ezt azonban csak a feltétellel teheti, hogy az 1408/71 rendelet 45. cikkével összhangban a más tagállamokban szerzett járulékfizetési időszakokat azonos feltételekkel veszi figyelembe, mint a Lengyelországban megszerzett időszakokat.
- 37 Következésképpen az S. Tomaszewska által a bármely más tagállamban szerzett járulékfizetési időszakokat úgy kell tekinteni, mint a Lengyelországban szerzett biztosítási időszakokat, tehát ezeket be kell vonni az azon egyharmadot kitevő határérték meghatározására irányuló számításba, amelyet a járulékfizetési időszakokhoz viszonyítva a nem járulékfizetésen alapuló időszakok nem haladhatnak meg.
- 38 A lengyel kormány által hivatkozott azon érvelést illetően, miszerint azt a tényt, hogy a más tagállamokban szerzett járulékfizetési időszakokat nem veszik figyelembe az azon egyharmadot kitevő határérték meghatározása tekintetében, amelyet a járulékfizetési időszakokhoz viszonyítva a nem járulékfizetésen alapuló időszakok nem haladhatnak meg, adminisztrációs nehézségek és egyéb gyakorlati problémák igazolják, elegendő annak megállapítása, hogy az EK 39. cikk (3) bekezdése a munkavállalók szabad mozgásához való jogának kizárólag azon korlátozását engedi meg, amely közrendi, közbiztonsági és közegészségi indokokkal igazolható. Következésképpen, a Szerződés által kifejezetten előírt eseteken kívül a munkavállalók szabad mozgásának semmiféle korlátozása nem igazolható (lásd ebben az értelemben a C-10/90. sz. Masgio-ügyben 1991. március 7-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-1119. o.] 24. pontját

és a C-400/02. sz. Merida-ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítélet [EBHT 2004., I-8471. o.] 30. pontját).

- 39 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti jog által az öregségnyugdíj-jogosultságnak valamely migráns munkavállaló általi megszerzéséhez megkövetelt minimális biztosítási idő meghatározása során az érintett tagállam illetékes intézményének az e tagállam szabályozása által előírt azon határérték megállapításakor, amelyet a járulékfizetési időszakokhoz viszonyítva a nem járulékfizetésen alapuló időszakok nem haladhatnak meg, a migráns munkavállaló szakmai pályafutása alatt szerzett valamennyi biztosítási időt figyelembe kell vennie, beleértve a más tagállamokban szerzett biztosítási időt is.

A költségekről

- 40 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A 2006. december 18-i 1992/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és napra készvé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül

mozgó munkavállalókra, az önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 45. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti jog által az öregségi nyugdíj-jogosultságnak valamely migráns munkavállaló általi megszerzéséhez megkövetelt minimális biztosítási idő meghatározása során az érintett tagállam illetékes intézményének az e tagállam szabályozása által előírt azon határérték megállapításakor, amelyet a járulékfizetési időszakokhoz viszonyítva a nem járulékfizetésen alapuló időszakok nem haladhatnak meg, a migráns munkavállaló szakmai pályafutása alatt szerzett valamennyi biztosítási időt figyelembe kell vennie, beleértve a más tagállamokban szerzett biztosítási időt is.

Aláírások